

Δεν μπορώ να σου

**δώσω λύσεις,
για όλα τα προβλήματα της ζωής,
ούτε έχω απαντήσεις
στις αμφιβολίες ή τους φόβους σου,
αλλά μπορώ να σε ακούσω
και να τα μοιραστώ μαζί σου.**

Δεν μπορώ ν' αλλάξω
το παρελθόν σου ούτε το μέλλον σου.
Αλλά όταν με χρειάζεσαι
θα 'μαι δίπλα σου.
Δεν μπορώ ν' αποτρέψω
να μη σκοντάψεις.
Μόνο μπορώ να σου προσφέρω το χέρι μου,
για να κρατηθείς
και να μη πέσεις.
Οι χαρές σου.
Οι θρίαμβοί σου
κι οι επιτυχίες σου
δεν είναι δικά μου.
Αλλά χαίρομαι ειλικρινά
να σε βλέπω ευτυχισμένο.
Δεν κρίνω τις αποφάσεις
που παίρνεις στη ζωή.
Περιορίζομαι στο να σε στηρίζω,
να σε παροτρύνω
και να σε βοηθώ όταν μου το ζητάς.
Δεν μπορώ να σου χαράζω όρια
που μέσα τους οφείλεις να κινείσαι,
αλλά σου προσφέρω αυτό το χώρο,
τον απαραίτητο για ν' αναπτυχθείς.
Δεν μπορώ να αποτρέψω τον πόνο σου
όταν κάποια λύπη σου σχίζει την καρδιά,
αλλά μπορώ να κλάψω μαζί σου
και να μαζέψω τα κομμάτια,
για να τη φτιάξω από την αρχή.
Δεν μπορώ να σου πω ποιος είσαι
ούτε ποιος θα όφειλες να είσαι.
Μονάχα μπορώ να σ' αγαπώ όπως είσαι
και να 'μαι φίλος σου.
Αυτές τις ημέρες σκέφτηκα
τους φίλους και τις φίλες μου.
Δεν ήσουν ψηλά ούτε χαμηλά ούτε στη μέση.
Δεν ήσουν στην αρχή
ούτε στο τέλος της λίστας.
Δεν ήσουν το νούμερο ένα
ούτε το τελικό,

**ούτε διεκδικώ να 'μαι πρώτος,
δεύτερος ή ο τρίτος στη δική σου.
Φτάνει που με θες για φίλο.
Ευχαριστώ που 'μαι αυτό.
(Χόρχε Λουίς Μπόρχες)**

Πηγή: odevontas.blogspot.gr